

Vergaderjaar 1988–1989

20 894

Regelen met betrekking tot de privatisering van het Waarborgfonds Motorverkeer

Nr. 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMEEN

1. Inleiding

In het regeerakkoord (kamerstukken II, zitting 1985–1986, 19 555, nr. 3, bijlage 1) is een selectie opgenomen van een aantal rijksdiensten dat in principe voor privatisering in aanmerking komt. Daartoe behoort het Waarborgfonds Motorverkeer.

Een werkgroep, waarin ook de Nederlandse Vereniging van Automobiellasseuradeuren en het Centraal Overleg voor verkeers- en vervoersorganisaties waren vertegenwoordigd, heeft bezien in hoeverre de taken die krachtens de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen (Stb. 1984, 269) (W.a.m.) worden uitgeoefend door het Waarborgfonds Motorverkeer, door anderen dan de overheid kunnen worden verricht. De werkgroep heeft in december 1986 rapport uitgebracht. Overeenkomstig dit rapport en het daarover door de Interdepartementale Begeleidingscommissie Privatisering (IBP) uitgebrachte advies, nam de ministerraad op 27 februari 1987 het principebesluit tot privatisering van het Waarborgfonds Motorverkeer over te gaan. De Minister van Financiën informeerde de Tweede Kamer over het besluit bij brief van 30 maart 1987 (kamerstukken II, zitting 1986–1987, 17 938, nr. 29), waarbij tevens genoemd rapport en het advies van de IBP werden overgelegd.

Feitelijk kon pas tot privatisering worden overgegaan nadat overeenkomstig de richtlijnen overleg met de Dienstcommissie Waarborgfonds Motorverkeer en de Bijzondere Commissie van Overleg voor het personeel van Financiën had plaatsgevonden. Bovendien werd nauw overlegd met de instanties die in de nieuwe opzet verantwoordelijkheid voor het Waarborgfonds Motorverkeer zullen gaan dragen: de Nederlandse Vereniging van Automobiellasseuradeuren en het Centraal Overleg van de verkeers- en vervoersorganisaties. Inmiddels is dit overleg afgerond zodat thans tot uitvoering van het besluit tot privatisering kan worden overgegaan. Daartoe is wijziging van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen nodig, terwijl voorts enige bijzondere wettelijke voorzieningen moeten worden getroffen. Zo bij voorbeeld omtrent de positie en de overgang van het overheidspersoneel dat in dienst is bij het fonds.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

2. Huidige positie van het Waarborgfonds Motorverkeer

Het Waarborgfonds Motorverkeer is een door de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen in het leven geroepen rechtspersoon, waarop gelaedeerden, die geen verhaalsmogelijkheid op een aansprakelijke schadeveroorzaker hebben, een beroep kunnen doen. Benadeelden kunnen, mits er een burgerrechtelijke aansprakelijkheid voor hun door een motorrijtuig veroorzaakte schade bestaat, een recht op schadevergoeding tegen het Waarborgfonds Motorverkeer geldend maken, in – kort gezegd – de volgende gevallen:

- wanneer niet kan worden vastgesteld wie de aansprakelijke persoon is;
- wanneer de schadeveroorzaker de verplichting tot verzekering niet is nagekomen;
- wanneer de schade voortvloeit uit een handelen of nalaten van iemand die zich door diefstal of geweldpleging de macht over het motorrijtuig heeft verschafte of uit een handelen of nalaten van een persoon die, dit wetende, dat motorrijtuig zonder geldige reden gebruikt;
- in geval van onvermogen van de verzekeraar;
- wanneer op grond van een vrijstelling door een gemoedsbezwaarde geen verzekering is afgesloten.

Het Waarborgfonds Motorverkeer is aldus uitdrukkelijk bedoeld als een ultimum remedium voor slachtoffers van in het verkeer toegebrachte schade. In die vangnetfunctie wordt geen wijziging gebracht.

De uitvoering van deze wettelijke beschermingsregeling dient door een door de overheid ingesteld dan wel erkend orgaan te geschieden. Aldus is bepaald in de Tweede Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 30 december 1983 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten (PbEG L 8/17 van 11 januari 1984) betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven. Deze richtlijn verplicht tot het door de overheid instellen of erkennen van een orgaan met een taak als door de W.a.m. aan het Waarborgfonds Motorverkeer is opgedragen. De richtlijn laat open welke instantie bedoelde taken zal verrichten en staat derhalve niet aan privatisering van het Waarborgfonds Motorverkeer in de weg. Hetzelfde kan worden geconcludeerd uit artikel 7 van de Benelux-Overeenkomst betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen (Trb. 1966, 178). Dit verdrag verplicht de drie landen de nodige maatregelen te nemen met het oog op de oprichting op haar grondgebied van een waarborgfonds, doch laat het aan de verdragsluitende partijen over of dit een overheidsorgaan dan wel een particuliere instantie zal zijn. Uiteraard dient een adequate uitvoering van de taken van het waarborgfonds wel gegarandeerd te zijn. Het wetsvoorstel voorziet daarin mede door bepaalde bevoegdheden aan de betrokken Ministers – die van Justitie en van Financiën – te geven.

De huidige betrokkenheid van de overheid bij het Waarborgfonds Motorverkeer betreft grosso modo het waarborgen van de verplichtingen van het fonds, benoeming en ontslag van de directeur en het overige personeel, benoeming en ontslag van, en het functioneren van ministeriële vertegenwoordigers in de Commissie van Toezicht, vaststellen van de jaarrekening en het jaarverslag, het vaststellen van de bijdragen welke door de verzekeringsondernemingen, afhankelijk van het aantal en de aard van de door ieder van hen verzekerde motorrijtuigen, in het fonds dienen te worden gestort en het vaststellen van de bijdragen die door gemoedsbezwaarden dienen te worden betaald.

3. Rapport van de Werkgroep privatisering Waarborgfonds Motorverkeer en advies van de Interdepartementale Begeleidingscommissie Privatisering

De werkgroep privatisering Waarborgfonds Motorverkeer kwam na afweging van verschillende varianten tot de conclusie dat in beginsel verregaand terugtreden van de overheid bij het Waarborgfonds Motorverkeer mogelijk en ook wenselijk is. Daarbij golden als voornaamste overwegingen dat het fonds geen diensten verricht die noodzakelijkerwijs door de overheid dienen te worden uitgevoerd, terwijl privatisering de beheersmatige slagvaardigheid van het fonds zal doen toenemen. De taken van het fonds zouden (evenals dit overigens in andere landen het geval is) kunnen worden uitgevoerd door een privaatrechtelijke rechtspersoon; en wel door een stichting gezien het niet-commerciële en het niet-winst beogende karakter van het Waarborgfonds Motorverkeer. De Nederlandse Vereniging van Automobiellassuradeuren en het Centraal Overleg voor de verkeers- en vervoersorganisaties zijn bereid en in staat bestuurlijke verantwoordelijkheid voor een geprivatiseerd Waarborgfonds Motorverkeer te dragen. De Interdepartementale Begeleidingscommissie Privatisering (IBP) adviseerde vervolgens de principebeslissing te nemen tot privatisering van het Waarborgfonds Motorverkeer over te gaan op basis van de meest vergaande variant van het onderzoeksrapport. De ministerraad nam deze aanbeveling van de IBP over.

4. Voorgestelde opzet van het Waarborgfonds Motorverkeer

Met de voorgestelde opzet van het geprivatiseerde Waarborgfonds Motorverkeer is zoveel mogelijk aansluiting gezocht bij de huidige situatie. Zo worden in de werkwijze van het fonds voor wat betreft de uitoefening van de bij de W.a.m. opgedragen taken geen wijzigingen voorgesteld. De in het onderhavige wetsvoorstel neergelegde wijzigingen hebben in het bijzonder betrekking op de in verband met het terugtreden van de overheid gewijzigde bestuursstructuur en op de status van het personeel van het Waarborgfonds Motorverkeer.

De taken van het Waarborgfonds Motorverkeer zullen worden uitgeoefend door een door de Minister van Justitie en de Minister van Financiën tezamen aan te wijzen rechtspersoon met volledige rechtsbevoegdheid, een stichting die onder de naam Stichting Waarborgfonds Motorverkeer in de gevallen in artikel 25 van de W.a.m. genoemd, aan de benadeelden hun schade zal vergoeden overeenkomstig artikel 26 van de W.a.m. De statuten van de stichting die wij voornemens zijn aan te wijzen, zijn als bijlage bij deze memorie gevoegd. Hetzelfde geldt voor het concept-Directiereglement, waaruit de bevoegdheden van de directeur kunnen worden gekend.

Het bestuur van de stichting wordt gevormd door een voorzitter, te benoemen door de Ministers van Justitie en van Financiën, en voorts door twee vertegenwoordigers van motorrijtuigenverzekeraars en twee vertegenwoordigers van de gebruikers van motorrijtuigen. De primaire verantwoordelijkheid voor het functioneren van het fonds komt bij het stichtingsbestuur oftewel bij de genoemde organisaties van verzekeraars en van gebruikers van motorrijtuigen te berusten. De verplichtingen van het fonds worden gewaarborgd door de verzekeringsondernemingen en voorts door de Staat, gelet op zijn motorrijtuigen waarvoor een vrijstelling bestaat. Hiermee hangt samen dat de stichting de bijdragen per motorrijtuig zal vaststellen welke door de verzekeraars en de Staat in het fonds moeten worden gestort. Voor benoeming en ontslag van de directeur en – in de regel – het overige personeel alsmede voor het vaststellen van de jaarrekening en het jaarverslag is het bestuur van de stichting verantwoordelijk.

Aangezien het ook in de nieuwe situatie zal gaan om uitvoering van wettelijke taken die het algemene belang van slachtofferbescherming dienen, is de privatisering van die uitvoering omgeven met de waarborg van een zekere mate van overheidstoezicht op enkele randvoorwaarden waaronder het fonds functioneert, en wel in de vorm van de volgende bevoegdheden van de Ministers van Justitie en van Financiën. Zij wijzen te zamen de rechtspersoon aan die als Waarborgfonds Motorverkeer zal optreden en zijn ook bevoegd tot intrekking van de aanwijzing. Voorts behoeven de statuten van de aangewezen rechtspersoon hun goedkeuring. Hetzelfde geldt voor eventuele wijziging van de statuten. Beide ministers benoemen de onafhankelijke voorzitter van het bestuur op gezamenlijke niet-bindende voordracht van de beide betrokken organisaties van verzekeraars en gebruikers van motorrijtuigen. Tevens dient het Waarborgfonds Motorverkeer aan de Ministers van Justitie en van Financiën alle gevraagde inlichtingen omtrent de uitvoering van zijn taak te verstrekken.

Voorts zullen beide ministers voortdurend op de hoogte zijn van de gang van zaken binnen het fonds, doordat aan door hen aan te wijzen contactpersonen alle bescheiden betreffende vergaderingen van het bestuur zullen worden toegezonden. De voorzitter van het bestuur van de aangewezen rechtspersoon zal daarbij in het bijzonder het contact met beide ministeries onderhouden. Beide laatste punten zullen als verplichting in de statuten worden opgenomen.

De regeling ten behoeve van gemoedsbezwaarde personen, zoals deze in de artikelen 18 e.v. van de W.a.m. is neergelegd, zal in de nieuwe opzet van het Waarborgfonds Motorverkeer worden gecontinueerd. Dezelfde motieven die aan de bestaande regeling ten grondslag hebben gelegen, verzetten zich er naar wij menen tegen dat de erkenning en registratie van de gemoedsbezwaarden en ook de vaststelling van de bijdragen die door gemoedsbezwaarden zijn verschuldigd en door het Waarborgfonds Motorverkeer afzonderlijk worden geadministreerd, worden geprivatiseerd. Het handhaven van de bestaande regeling impliceert dat de Staat garant blijft staan, voor het geval de door het Waarborgfonds Motorverkeer afzonderlijk geadmistrateerde bedragen, verkregen uit de bijdragen van de gemoedsbezwaarden, niet voldoende zouden blijken te zijn om schade en kosten waartoe aanleiding wordt gegeven door gemoedsbezwaarden, aan benadeelden te vergoeden.

De hierboven weergegeven rol van de overheid vormt een voldoende waarborg voor de uitvoering van de taak van het Waarborgfonds Motorverkeer van slachtofferbescherming. Van de zwaardere opzet van aanwijzing van een toezichthouder, zoals de werkgroep nog voor ogen stond, is daarom afgezien.

5. Personele gevolgen

De basis voor de overgang van het personeel wordt gevormd door de Nota personele aspecten bij privatisering (1985) en het Rapport rechtspositionele knelpunten bij privatisering (1987). Beide stukken zijn door de ministerraad aanvaard. Beide stukken hebben als uitgangspunt, dat zo mogelijk alle bij de privatisering betrokken ambtenaren overgaan naar een passende functie bij de geprivatiseerde instelling.

Een voorwaarde voor de overgang is dat bij de geprivatiseerde instelling een passende functie beschikbaar moet zijn. Vraag is vervolgens wanneer een functie «passend» kan worden geacht. Bij de beantwoording van deze vraag is allereerst van belang dat de functie voor de desbetreffende ambtenaar in verband met zijn persoonlijkheid en omstandigheden passend is. Voorts dienen de arbeidsvoorwaarden in de geprivatiseerde functie in hun geheel ten minste gelijkwaardig te zijn aan de arbeidsvoorwaarden die voor het personeelslid bij de overheid golden. Het is dus niet uitgesloten dat de individuele arbeidsvoorwaarden in positieve dan wel negatieve zin verschillen vertonen, als gevolg van de

verschillen in structuur tussen de arbeidsvoorwaarden bij de overheid en die bij de aan te wijzen rechtspersoon. Daarbij dient tevens te worden gedacht aan het salaris, de eventuele carrièreperspectieven, de pensioenvoorziening en dergelijke.

De regering stelt zich op het standpunt dat het verlies van de ambtelijke status op zichzelf geen reden is de functie als niet passend te beschouwen. De regering acht zich daarin gesteund door een uitspraak van het Ambtenarengerecht te Groningen (AW 383/53 dd. 17 april 1984).

Uit het voorgaande vloeit voort dat de verschillen tussen de huidige rechtspositie van het personeel en de rechtspositie van het personeel bij de aan te wijzen rechtspersoon (de Stichting Waarborgfonds Motorverkeer) eerst na vergelijking met een toepasselijke c.a.o. tot uitdrukking kunnen komen. De c.a.o. voor het verzekeringsbedrijf (binnendienst) komt daarvoor in aanmerking. Deze c.a.o. voorziet alleen voor de lager gesalarieerden in een beloningsstructuur met behulp waarvan de gevolgen van de overgang geïnventariseerd kunnen worden. In het overleg hierover met de afgevaardigden van de bonden van overheids-personeel zijn inmiddels uitgangspunten geformuleerd om hierin, in het kader van de overgangsregeling, te voorzien.

De voorkeur bij de keuze van een pensioenvoorziening gaat uit naar een systeem als van opgebouwde rechten. Hierdoor kan een vrij directe relatie zichtbaar gemaakt worden tussen de kosten van de primaire en secundaire arbeidsvoorwaarden binnen een zekere periode, hetgeen van belang is bij het vaststellen van de ruimte voor arbeidsvoorwaarden en de verdeling daarvan over deze componenten.

6. Fiscale aspecten

Uitgaande van de rechtsvorm van een stichting van de aan te wijzen rechtspersoon kunnen de fiscale consequenties van privatisering van het Waarborgfonds Motorverkeer als volgt worden weergegeven.

a. Vennootschapsbelasting en WIR

Voor de vennootschapsbelasting zijn stichtingen niet belastingplichtig, behoudens indien en voor zover zij een onderneming drijven. Stichtingen worden in ieder geval geacht een onderneming te drijven indien zij in concurrentie treden met ondernemingen van natuurlijke personen dan wel met n.v.'s, b.v.'s, coöperatieve verenigingen of onderlinge waarborgmaatschappijen.

Omdat bij de Stichting Waarborgfonds Motorverkeer een winststreven ontbreekt, zullen de activiteiten van de stichting niet als het drijven van een onderneming worden aangemerkt, zodat zij op grond van deze regel niet belastingplichtig zal zijn voor de vennootschapsbelasting. Indien de Stichting Waarborgfonds Motorverkeer echter gedurende een reeks van jaren feitelijk een positief exploitatieresultaat zou behalen, kan worden aangenomen dat materieel wel sprake is van een winststreven en kunnen haar activiteiten worden aangemerkt als het drijven van een onderneming.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat, in afwijking van andere privatiseringsprojecten zoals de PTT en de Dienst van het IJkwezen, bij de privatisering van het Waarborgfonds Motorverkeer artikel 2, lid 7 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 niet aan de orde komt. Deze bepaling, die een subjectieve vrijstelling voor zogenaamde indirecte overheidsbedrijven bevat, is voor wat betreft stichtingen alleen van toepassing indien de bestuurders uitsluitend door de overheid kunnen worden benoemd en ontslagen en het liquidatiesaldo van de stichting aan de Staat toekomt. Nu de krachtens het voorgestelde artikel 23 van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen aan te wijzen

rechtspersoon slechts gedeeltelijk aan deze voorwaarden voldoet, mist de bepaling toepassing. Dit betekent dat geen bijzondere voorzieningen behoeven te worden getroffen en dat de belastingplicht voor de vennootschapsbelasting van de Stichting Waarborgfonds Motorverkeer moet worden beoordeeld volgens de hiervoor beschreven regels.

b. Omzetbelasting

De omzetbelasting wordt geheven terzake van leveringen van goederen en het verrichten van diensten door ondernemers (ieder die een bedrijf uitoefent) tegen een vergoeding. Het al dan niet aanwezig zijn van een winststreven is niet van belang. Tussen de te verrichten prestatie en de vergoeding dient een rechtstreeks verband te bestaan. Terzake van de activiteiten van de Stichting Waarborgfonds Motorverkeer kan worden gesteld dat er geen directe relatie aanwezig is tussen de door de verzekeraars in het fonds gestorte bijdragen en de aan de benadeelden gedane uitkeringen op grond van hun zelfstandig wettelijk recht op vergoeding van geleden schade. Gelet hierop kan er van worden uitgegaan dat heffing van omzetbelasting achterwege kan blijven.

c. Wet op belastingen van rechtsverkeer

Krachtens deze wet worden geheven de overdrachtsbelasting, de assurantiebelasting, de kapitaalsbelasting en de beursbelasting.

Voor de privatisering van het Waarborgfonds Motorverkeer is uitsluitend de overdrachtsbelasting van belang. De overdrachtsbelasting wordt geheven terzake van de verkrijging van binnen het Rijk gelegen onroerende goederen of zakelijke rechten daarop.

Indien aan het huidige Waarborgfonds Motorverkeer op het tijdstip van zijn opheffing onroerend goed of zakelijke rechten zouden toekomen, blijft, blijkens artikel 7 van het wetsvoorstel, heffing van overdrachtsbelasting terzake van de overgang van die rechten achterwege.

7. Financiële aspecten

De privatisering heeft financiële gevolgen voor de rijksbegroting en voor het Waarborgfonds Motorverkeer.

Incidentele aanloopkosten die het gevolg zijn van de privatisering zullen geheel worden opgevangen op de begroting van Financiën. Dit betreft ook de eventuele kosten die kunnen voortvloeien uit de continuering van pensioenaanspraken en -opbouw van ambtenaren die in dienst treden bij de stichting.

De structurele gevolgen voor de rijksbegroting zullen nihil zijn aangezien alle apparaatskosten van het fonds reeds in de exploitatie van het fonds verwerkt zijn.

Een beperkt aantal taken die door het departement van Financiën verricht worden (personeelsbeheer) en waarvoor betaald wordt, zullen na privatisering onder eigen verantwoordelijkheid van het fonds worden uitgevoerd.

De financiering van het Waarborgfonds vindt plaats uit bijdragen van motorrijtuigenverzekeraars en de bijdrage van de Staat, waarbij zijn van de verzekeringsplicht vrijgesteld voertuigenbezit in aanmerking wordt genomen. De door gemoedsbezwaarden verschuldigde bedragen worden door de Staat aan het fonds afgedragen.

De bijdrage van de Staat aan het fonds vanwege het eigen motorvoertuigenpark zal niet door de privatisering worden beïnvloed.

De garantie van de Staat voor de verplichtingen van het fonds wordt vervangen door een garantie van de verzekeraars en van de Staat naar gelang van het aantal en de aard van de door die verzekeraars verzekerde respectievelijk aan de Staat toebehorende motorrijtuigen. De kans

op uitgaven voor de Staat zal tengevolge van deze gewijzigde garantstelling verder afnemen. De garantstelling van de Staat terzake van vergoeding van schade veroorzaakt door gemoedsbezwaarden blijft volledig gehandhaafd.

De financiële gevolgen voor het Waarborgfonds van privatisering zullen in hoofdzaak tot uitdrukking komen in de enigszins hogere salariskosten voor het personeel dat overgaat naar de stichting. Dit is voornamelijk het gevolg van een ander inhoudingsregime in de marktsector ten opzichte van die bij de overheid, bij gelijke netto salarissen. Door efficiency-maatregelen zal genoemde kostenstijging de exploitatie per saldo niet extra belasten. De activa in gebruik bij het Waarborgfonds zullen niet overgaan naar de stichting.

De privatisering zal dientengevolge geen hogere lasten voor het bedrijfsleven en consumenten ten gevolg hoeven te hebben.

8. Deregulering

Ingevolge de Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur (Stcrt. 1985, 18), wordt hieronder het wetsvoorstel getoetst aan de hand van de in die Aanwijzingen opgenomen vragenlijst. Indien in andere gedeelten van de memorie van toelichting reeds een toetsing op bepaalde punten is verricht, wordt volstaan met daarnaar te verwijzen.

1. Beschrijving van het beleidsterrein en uiteenzetting van de redenen tot ingrijpen. Zie hiervoor hoofdstuk I. Algemeen.

2. Overzicht bestaande regelingen. Zie hiervoor Hoofdstuk I. Algemeen, onder 2.

3. Centralisatie van zelfregulering. Het wetsvoorstel brengt geen wijziging in de gecentraliseerde opzet van het Waarborgfonds, doch strekt ertoe de uitvoering van de desbetreffende regeling toe te vertrouwen aan verzekeraars en gebruikers van motorrijtuigen.

4. De doelstellingen van de regeling. Met de regeling wordt de privatisering van het Waarborgfonds Motorverkeer beoogd.

5 en 6. Werkingssfeer van de regeling en samenhang met andere regelingen. Het wetsvoorstel brengt hierin geen wijziging.

7, 8 en 9. Normstelling en delegatie. Het wetsvoorstel brengt hierin geen wijziging. De regeling blijft geheel in de wet vervat. Er zijn en komen geen uitvoeringsregelingen. Lagere overheden zijn bij deze regeling niet betrokken. Voor wat de financiering betreft, zij verwezen naar paragraaf 7.

10. Bestuursinstrumenten. Met de uitvoering van de regeling wordt een door de Ministers van Justitie en van Financiën aan te wijzen rechtspersoon belast. De aanwijzing kan worden ingetrokken. Het bestuur van de stichting zal bestaan uit vertegenwoordigers van de organisaties van motorrijtuigenverzekeraars en van weggebruikers. In de statuten van die stichting wordt tevens voorzien in benoeming door de Ministers van Justitie en van Financiën van een onafhankelijke voorzitter van dat bestuur op niet-bindende voordracht van de organisaties van verzekeraars en motorrijtuiggebruikers, alsmede in regelmatige toezending van alle bestuursstukken aan de beide ministers, die terzake contactpersonen zullen benoemen. De garantie van de Staat voor de verplichtingen van het fonds wordt vervangen door een garantie van de verzekeraars en van de Staat naar gelang van het aantal en de aard van de door die verzekeraars verzekerde resp. aan de Staat toebehorende motorvoertuigen. Ook blijft de garantie van de Staat gehandhaafd ter zake van de gemoedsbezwaarden. Ten aanzien van de gemoedsbezwaarden blijft de Minister van Financiën in verscheidene opzichten een speciale verantwoordelijkheid dragen (zie paragraaf 4, voorlaatste alinea). Voor het overige is er geen bestuurlijk toezicht.

11. Neveneffecten. Deze worden niet verwacht.

12 en 13. Schatting van de bestuurlijke lasten. De verantwoordelijkheid van de overheid wordt beperkt tot de onder 10 aangeduide taken. Dit betekent een verlichting van de bestuurslasten voor de ministeries van Justitie en van Financiën, met name wat betreft de dienstverlening op het gebied van personeelsvoorziening en salarisadministratie. Zie paragraaf 7 inzake de financiële aspecten.

14. Personele consequenties. Het aantal arbeidsplaatsen bij de overheid zal afnemen met een vrijwel gelijk aantal als er in de particuliere sector bijkomt.

15, 16 en 17. Handhaving, werkdruk bestuurlijk en justitieel apparaat en rechtsbescherming. Hierin brengt het wetsvoorstel geen wijziging. De voornaamste taken van het fonds blijven de inning van de bijdragen en de schaderegeling volgens de wet. In de mogelijkheid van beroep op de civiele rechter tegen beslissingen van het fonds komt geen verandering.

18. Gevolgen voor de sociaal-economische ontwikkeling. Dergelijke gevolgen zijn er niet.

19 en 20. Naar verwacht wordt zal het wetsvoorstel geen nadelige gevolgen hebben voor de aan de verzekerden door te berekenen bijdragen, aangezien deze reeds kostendekkend zijn en een geringe tijdelijke kostenverhoging door de privatisering waarschijnlijk zal worden gecompenseerd door efficiency-verbeteringen. Zie paragraaf 7 inzake de financiële aspecten.

21. Lasten en baten voor ondernemingen. Het wetsvoorstel werkt voor ondernemingen neutraal.

22 en 23. Varianten en voor- en nadelen daarvan. In het rapport van de Werkgroep privatisering Waarborgfonds Motorverkeer zijn diverse varianten onderzocht. Zie ook paragraaf 3.

II. DE ARTIKELN

Hoofdstuk I

Artikel 1

De onderdelen A en B van artikel 1 bevatten een aanpassing van technische aard betreffende de artikelen 1 en 21 van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen (Stb. 1984, 269). Deze aanpassingen zijn nodig omdat onder de nieuwe, in het onderhavige wetsvoorstel voorgestelde regeling het Waarborgfonds Motorverkeer niet meer een zelfstandig rechtspersoonlijkheid bezittend lichaam zal zijn, zoals thans bepaald in het tweede lid van artikel 23 van de W.a.m. De door ondergetekenden aan te wijzen privaatrechtelijke rechtspersoon treedt daarvoor in de plaats.

Onderdeel C dat strekt tot wijziging van artikel 23 van de W.a.m., bevat de kern van de regeling omtrent de verzelfstandiging van het Waarborgfonds Motorverkeer.

Op grond van het eerste lid van artikel 23 dienen de Minister van Justitie en de Minister van Financiën te zamen een privaatrechtelijk rechtspersoon met volledige rechtsbevoegdheid aan te wijzen, die onder de naam Waarborgfonds Motorverkeer de taak van het huidige fonds zal uitvoeren. De aanwijzing op de voet van dit artikellid dient ingevolge artikel 2 van het wetsvoorstel te geschieden op de datum waarop de met dit wetsvoorstel tot stand te brengen wet in werking treedt.

Zoals in het eerste lid is bepaald, zal slechts een rechtspersoon met volledige rechtsbevoegdheid kunnen worden aangewezen. Deze bepaling sluit bij voorbeeld uit dat een vereniging waarvan de statuten niet zijn opgenomen in een notariële akte, als zodanig kan worden aangewezen. Het ligt als gezegd in het voornemen om de stichting aan te wijzen, waarvan de statuten als bijlage bij deze memorie zijn gevoegd.

In het tweede lid is een aantal criteria neergelegd waaraan voldaan moet zijn, wil een rechtspersoon kunnen worden aangewezen. Allereerst geldt de eis dat de rechtspersoon in staat moet zijn de in het eerste lid bedoelde taak naar behoren te vervullen. Daarbij zal onder meer gelet worden op zaken als personele bezetting in zowel kwalitatief als kwantitatief opzicht en de voor de rechtspersoon geldende statutaire regelingen. Als tweede eis is gesteld dat de voorwaarden aanwezig dienen te zijn voor een zodanige besluitvorming binnen de rechtspersoon, dat een onafhankelijke vevulling van de taak is gewaarborgd. Deze voorwaarden hebben betrekking op zowel de statutaire regelingen omtrent de wijze waarop besluitvorming binnen de organen van de rechtspersoon dient te geschieden, maar met name ook op bepalingen betreffende de samenstelling van die organen alsmede wie bevoegd zijn tot benoeming van de leden van die organen. Wederom verwijzen wij wat dit betreft naar de statuten.

Het derde en het vierde lid van artikel 23 geven een regeling voor het geval dat de aangewezen rechtspersoon niet meer aan de in het tweede lid gestelde eisen zou voldoen. In dat geval kan de aanwijzing door de Ministers van Justitie en van Financiën worden ingetrokken. Hoewel deze situatie zich naar verwachting niet licht zal voordoen, valt er niet aan te ontkomen terzake een voorziening te treffen.

Door de intrekking van de aanwijzing is de desbetreffende rechtspersoon niet meer bevoegd de taak uit te oefenen, terwijl die taakuitoefening mede ingevolge de eerder genoemde EG-richtlijn en het Benelux-verdrag, wel moet worden voortgezet. In verband daarmee is in het vierde lid bepaald dat de intrekking van de aanwijzing dient te geschieden onder gelijktijdige voorziening in de taak. Het ligt in de rede dat de Staat deze taak dan aan zich zal trekken. In samenhang daarmee is in het vierde lid tevens bepaald dat de vermogensbestanddelen van de rechtspersoon waarvan de aanwijzing wordt ingetrokken, onder algemene titel overgaan op de Staat.

De rechtspersoon die is aangewezen de in het eerste lid van artikel 23 bedoelde taak uit te oefenen, zal, krachtens artikel 3 van dit wetsvoorstel, op de datum van de aanwijzing de vermogensbestanddelen verkrijgen welke aan het huidige Waarborgfonds Motorverkeer worden toegerekend. Gedurende de taakuitoefening zal de rechtspersoon vermogensbestanddelen verkrijgen door onder meer de op grond van de artikelen 21 en 24 (nieuw eerste lid) van de W.a.m. aan de rechtspersoon te betalen bedragen, terwijl de rechtspersoon voorts gelden kan verkrijgen uit hoofde van door de rechter opgelegde bijkomende straffen tot betaling van een bedrag aan de rechtspersoon (artikel 30, zevende lid, van de W.a.m.). Tegenover deze inkomsten staan uitgaven, zoals bedrijfskosten en salarissen en uitkeringen tot schadevergoeding aan benadeelden krachtens de W.a.m. Al deze en andere vermogensbestanddelen (rechten en verplichtingen) houden verband met de taakuitoefening van de rechtspersoon. Deze vermogensbestanddelen dienen dan ook bij intrekking van de aanwijzing over te gaan op de Staat, vanwege welke in de taakuitoefening na de intrekking van de aanwijzing zal worden voorzien.

De rechtspersoon die krachtens de aanwijzing is belast met de taakuitoefening, zal daarnaast geen activiteiten mogen uitoefenen die met die taakuitoefening geen verband houden. Dit zal ook moeten blijken uit de statutaire doelomschrijving van de rechtspersoon. Zie artikel 2 van de statuten. Indien de aanwijzing zou worden ingetrokken, kan de desbetreffende rechtspersoon, zoals eerder aangegeven, de taak niet meer uitoefenen. In verband daarmee is in het vierde lid tevens bepaald, dat de intrekking van de aanwijzing van rechtswege de ontbinding van de rechtspersoon ten gevolge heeft.

Van een aanwijzing en een intrekking daarvan moet op grond van het vijfde lid mededeling worden gedaan in de Staatscourant.

Onderdeel D bevat de invoeging van twee artikelen in de W.a.m. die een passende overheidsbemoeienis bewerkstelligen. Op grond van het voorgestelde artikel 23a kan de aangewezen rechtspersoon zijn statuten niet wijzigen, tenzij de wijziging door de Ministers van Justitie en van Financiën is goedgekeurd. Deze bepaling voorkomt dat in de statuten zoals die van kracht zijn op het tijdstip van het doen van de aanwijzing van de rechtspersoon, nadien wijzigingen worden aangebracht waardoor bij voorbeeld niet langer aan de in artikel 23, tweede lid, gestelde eisen zou worden voldaan. Daarbij valt in het bijzonder te denken aan de statutaire bepalingen omtrent de besluitvorming binnen het bestuur en de samenstelling van het bestuur en wijze van benoeming van zijn leden. Evenmin kan bij voorbeeld zonder goedkeuring de statutaire bepaling worden gewijzigd, dat een besluit tot ontbinding van de aangewezen rechtspersoon de voorafgaande goedkeuring van de Ministers van Justitie en van Financiën behoeft.

Ingevolge artikel 23b is de aangewezen rechtspersoon gehouden aan de Minister van Justitie en de Minister van Financiën alle gevraagde inlichtingen te verstrekken omtrent de uitvoering van zijn taak. Deze verplichting houdt eveneens verband met de hiervoor in het algemeen gedeelte van de toelichting aangeduide verantwoordelijkheid van de overheid betreffende de door de rechtspersoon te vervullen, uit de W.a.m. voortvloeiende taak. Naast de inlichtingen die desverzocht moeten worden verstrekt, kan omtrent de taakuitoefening inzicht worden verkregen uit de jaarlijks door de rechtspersoon aan de betrokken ministers toe te zenden, in het tweede lid van artikel 23b bedoelde financiële stukken.

De in onderdeel E opgenomen wijziging van artikel 24 van de W.a.m. vloeit voort uit het feit dat het jaarlijks door de verzekeringsondernemingen aan het fonds te betalen bedrag niet langer door de Minister van Financiën zal worden vastgesteld. Die vaststelling zal voortaan door de aangewezen rechtspersoon (het fonds) zelf geschieden. Als criterium dat de rechtspersoon bij de vaststelling van het te betalen bedrag zal moeten aanhouden, blijft de huidige bepaling gehandhaafd, dat het te betalen bedrag verband houdt met het aantal en de aard van de door ieder van de verzekeraars verzekerde motorrijtuigen.

Bij de bepaling van het te betalen bedrag moeten, zoals reeds thans in het tweede lid van artikel 24 voorgeschreven, tevens in aanmerking worden genomen de over het verleden door het fonds verkregen overschotten of geleden tekorten. Voor de vaststelling van het bedrag zal het fonds ook rekening moeten houden met de in het komende jaar te verwachten schadelast. Zulks is overigens thans reeds de praktijk. De nieuwe tweede zin van het tweede lid van artikel 24 legt dit nu uitdrukkelijk vast.

De aan te wijzen rechtspersoon zal tevens het door de Staat als bezitter of houder van zijn niet aan de verzekeringsplicht onderworpen motorrijtuigen te betalen bedrag vaststellen. Dit bedrag wordt niet langer door de Minister van Financiën vastgesteld, zodat het derde lid van dit artikel dient te vervallen. De bepaling van de hoogte van het bedrag geschiedt volgens het nieuwe eerste lid van artikel 24 «op overeenkomstige wijze»: dit houdt in dat het aantal en de aard van de motorrijtuigen waarvan de Staat bezitter of houder is, in aanmerking wordt genomen.

In het derde lid van artikel 23 van de W.a.m. is thans bepaald dat de Staat de verplichtingen van het Waarborgfonds Motorverkeer waarborgt. Deze bepaling komt met de voorgestelde wijziging van dat artikel te vervallen. Daarvoor komt, blijkens het nieuwe artikel 24a, eerste lid (onderdeel F van artikel 1) in de plaats een garantieplicht van de toegelaten motorrijtuigverzekeraars. Artikel 8 van het wetsvoorstel bevat terzake een overgangsbepaling.

De Staat blijft de verplichtingen van het fonds waarborgen overeenkomstig het aantal en de aard van de motorrijtuigen, waarvoor krachtens

artikel 17 van de W.a.m. de Staat is vrijgesteld van de verplichting tot het sluiten van een verzekering. De Staat blijft eveneens de verplichtingen van het fonds garanderen, voor zover de bijdragen van gemoedsbezwaarden, die ook straks afzonderlijk worden geadmistreerd, niet voldoende zouden zijn om door hen gelaedeerden schadeloos te stellen.

De in onderdeel G opgenomen wijziging van artikel 30, zevende lid, van de W.a.m. betreft een redactionele aanpassing.

In onderdeel H wordt met een nieuw artikel 40 van de W.a.m. een geheimhoudingsbepaling in de wet opgenomen. De door de aangewezen rechtspersoon uit te oefenen taak brengt met zich mee dat onder meer het bestuur en de bij die rechtspersoon in dienst zijnde personeelsleden de beschikking krijgen over gegevens met een vertrouwelijk karakter, waarbij in het bijzonder gedacht kan worden aan gegevens betreffende benadeelden. Een wettelijke verplichting terzake tot geheimhouding is dan ook geboden. Een regeling op dit punt is ook daarom noodzakelijk, omdat immers de geheimhoudingsbepalingen die gelden voor de personeelsleden die thans als ambtenaar in dienst zijn bij het Waarborgfonds Motorverkeer, niet van toepassing zijn op de personeelsleden die in dienst zijn van de aangewezen privaatrechtelijke rechtspersoon.

Hoofdstuk II

Artikel 2

Blijkens dit artikel valt de aanwijzing van de rechtspersoon die voortaan de taken van het Waarborgfonds Motorverkeer zal vervullen, samen met het tijdstip waarop de wet in werking treedt.

Artikel 3

Het eerste lid bepaalt dat de vermogensbestanddelen (de rechten en verplichtingen) die aan het Waarborgfonds Motorverkeer worden toegekend, op de datum van de aanwijzing onder algemene titel overgaan op de aangewezen rechtspersoon. Dit betekent dat omtrent deze overgang geen nadere rechtshandelingen als akten of betekeningen worden gevorderd. Door deze wettelijke regeling wordt vermeden dat de vermogensbestanddelen op de door het Burgerlijk Wetboek voorgeschreven wijze door het Waarborgfonds Motorverkeer aan de aangewezen rechtspersoon zouden moeten worden geleverd. Onder de overgang zijn, zoals eerder gesteld, niet alleen de rechten maar ook de verplichtingen begrepen; de overgang van rechtswege omvat derhalve mede de schulden van het Waarborgfonds Motorverkeer op de aangewezen rechtspersoon.

Van de overgang van de vermogensbestanddelen zijn uitgezonderd de daaronder in beginsel begrepen rechten en verplichtingen die voor het Waarborgfonds Motorverkeer voortvloeien uit de tussen dat fonds en zijn personeelsleden bestaande dienstbetrekkingen. In artikel 4 van het wetsvoorstel is met het oog op het personeel een regeling opgenomen die, kort gezegd, ieder personeelslid dat op het tijdstip van de aanwijzing in dienst is bij het Waarborgfonds Motorverkeer, het recht geeft bij de aangewezen rechtspersoon in dienst te treden.

De in het tweede lid opgenomen bepaling strekt ertoe dat, mede ten behoeve van derden, door middel van de door een accountant op te stellen verklaring uitsluitel wordt verkregen omtrent de onder de overgang begrepen vermogensbestanddelen. De desbetreffende verklaring moet met het oog op de kenbaarheid daarvan door belanghebbenden, worden neergelegd ten kantore van het handelsregister van de plaats waar de rechtspersoon volgens zijn statuten zetel houdt.

In het derde lid is bepaald dat ten aanzien van onder de overgang begrepen vermogensbestanddelen welke in openbare registers te boek

zijn gesteld, verandering van tenaamstelling in die registers moet plaatsvinden. Deze bepaling is nodig omdat, zoals hiervoor werd aangegeven, in het kader van de overgang onder algemene titel geen akten tot levering worden opgemaakt.

Hoofdstuk III

Artikel 4

Het *eerste lid* voorziet, ten behoeve van ieder personeelslid dat op de datum van de aanwijzing van de rechtspersoon (de Stichting Waarborgfonds Motorverkeer) in dienst is van het fonds, in het recht een arbeids-overeenkomst met die rechtspersoon aan te gaan.

Het is van belang dat van dat recht gebruik wordt gemaakt op het tijdstip van aanwijzing van de rechtspersoon. Immers, vanaf dat tijdstip moet de rechtspersoon operationeel zijn en dus over voldoende personeel kunnen beschikken.

Het is de bedoeling dat ruimschoots vóór dat tijdstip algehele overeenstemming is bereikt over de voorwaarden van overgang van het personeel. Het voorbereidende overleg hiertoe is ree's vergevorderd. Ieder personeelslid zal zich vervolgens tijdig kunnen beraden over de inhoud van de op hem toegesneden arbeidsovereenkomst zoals die bij gebruikmaking van het recht van indiensttreding bij de rechtspersoon zal gelden. Mocht betrokkene daarmee niet accoord gaan, dan kan hij gebruik maken van een bezwarenprocedure (zie het achtste en negende lid).

In alle gevallen komt een arbeidsovereenkomst tot stand voor onbepaalde tijd, tenzij het personeelslid was aangesteld in tijdelijke dienst voor bepaalde tijd of werkzaam was op een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd. Het derde lid ziet op werkzaamheden van een kennelijk tijdelijk karakter dan wel een projectmatige aard.

Het *vierde lid* heeft betrekking op de inhoud van de functie. Aan de rechtspersoon wordt de verplichting opgelegd het individuele personeelslid, met behoud van rechten te ontlenen aan de soort functie bekleed bij het fonds, een vergelijkbare functie aan te bieden. Hierbij wordt opgemerkt dat de bestaande organisatiestructuur met bijbehorende formatie vóór de privatiseringsdatum niet meer zal worden gewijzigd, en dat over eventuele incidentele functieveranderingen welke vóór die datum nog noodzakelijk mochten blijken uiteraard op de voorgescreven wijze met de bonden van overheidspersoneel overleg zal worden gepleegd.

Het *vijfde lid* houdt in dat er in de meest relevante aspecten van de arbeidsverhoudingen geen substantiële wijzigingen ten nadele van het personeelslid optreden.

Het *zesde lid* garandeert een arbeidsovereenkomst zonder nadere selectie of keuring.

Het *zevende lid* voorziet in een eervol ontslag niet op eigen verzoek wegens opheffing van de betrekking (artikel 96, eerste lid, onder a, ARAR). Dit ontslag geeft in principe recht op wachtgeld. Het wachtgeld wordt echter door het Rijk niet uitgekeerd indien de ambtenaar heeft geweigerd een andere in verband met zijn persoonlijkheid en omstandigheden passend te achten functie te aanvaarden (artikel 5 Rijkswachtgeldbesluit 1959). De passendheid van de aangeboden functie wordt beoordeeld aan de hand van de hiervoor (algemeen deel, Personele gevolgen) omschreven criteria.

Indien na het moment van ontslag bij de overheid alsnog onvrijwillige werkloosheid ontstaat, kan gedurende een bepaalde nader in te vullen periode het wachtgeld alsnog worden aangevraagd.

Het *achtste lid* biedt nog enkele aanvullende waarborgen voor het personeelslid indien een bezwarenprocedure is gevolgd.

Het *negende lid* geeft de Minister van Financiën de mogelijkheid nadere regels te stellen omtrent de behandeling van bezwaren van een personeelslid, voor zover de Reorganisatieleidraad Financiën hierin niet voorziet.

Artikel 5

Er zal naar worden gestreefd een goede pensioenvoorziening te treffen waarbij een pensioenbreuk zoveel mogelijk zal worden vermeden.

Er zullen afspraken met het ABP worden gemaakt waardoor een VUT-regeling kan worden gerealiseerd.

Hoofdstuk IV

Artikel 6

Voor wat betreft de onder het Waarborgfonds Motorverkeer berustende archiefbescheiden geeft artikel 6 een regeling, zoals die ook is opgenomen in bij voorbeeld de wet betreffende de privatisering van het Staatsdrukkerij- en Uitgeverijbedrijf (Stb. 1988, 421).

Artikel 7

Voor de in dit artikel opgenomen regeling betreffende overdrachtsbelasting, zij verwezen naar punt 6, onder c, van het algemeen gedeelte van deze memorie.

Artikel 8

Blijkens deze overgangsbepaling zal de Staat vanaf het optreden van de aangewezen rechtspersoon die verplichtingen tot vergoeding van schade van de aangewezen rechtspersoon waarborgen, die reeds bestonden voor bedoeld tijdstip.

Artikel 9

Dit artikel biedt de mogelijkheid de inwerkingtreding van de wet af te stemmen op het bereiken van overeenstemming met de vertegenwoordigers van het personeel omtrent de arbeidsvoorwaarden.

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

De Minister van Financiën,
H.O.C.R. Ruding

Statuten stichting

Heden, negentien augustus negentienhonderd achtentachtig, zijn voor mij, Mr Jan Willem Meuter, notaris te 's-Gravenhage, verschenen:

1. de Heer Mr Jan Smit, voorzitter van de Nederlandse Vereniging van Automobiellassuradeuren, wonende te 's-Gravenhage, ten deze handelend als voorzitter van de te 's-Gravenhage gevestigde vereniging: Nederlandse Vereniging van Automobiellassuradeuren (NVVA), en als zodanig deze vereniging rechtsgeldig vertegenwoordigende.

2. Mevrouw Mr Sylvia Marie Anne Judith den Ouden-Huijgen, hoofd afdeling Reis- en Rechtshulp ANWB, wonende te 's-Gravenhage, ten deze handelend als lasthebber van:

a. de te Zoetermeer gevestigde vereniging: EVO, Algemene Verladers- en Eigen Vervoer Organisatie;

b. de te 's-Gravenhage gevestigde vereniging: Koninklijke Nederlandse Toeristenbond ANWB;

c. de te 's-Gravenhage gevestigde vereniging: Koninklijke Nederlandsche Automobiel Club;

d. de te Rijswijk gevestigde vereniging: Nationale Organisatie voor het Beroepsgoederenvervoer Wegtransport;

e. de te 's-Gravenhage gevestigde vereniging: Koninklijke Nederlandse Vereniging van Transport-Ondernemingen.

Van de lastgeving op de comparante sub 2 blijkt uit vijf onderhandse akten van volmacht, welke na voor echt te zijn erkend overeenkomstig de wet, aan deze akte zullen worden gehecht.

De comparanten gaven het volgende te kennen:

A. De Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen (Stb. 1984, 269) zal worden gewijzigd in verband met de privatisering van het Waarborgfonds Motorverkeer.

B. Op grond van deze wetwijziging zal door de Ministers van Justitie en van Financiën een rechtspersoon met volledige rechtsbevoegdheid worden aangewezen, die voortaan de taken van het Waarborgfonds Motorverkeer zal uitvoeren.

C. Vooruitlopende op de invoering van deze wetwijziging en aanwijzing wensen de lastgevers van de comparanten een stichting op te richten.

De comparanten, handelend als gemeld, verklaarden bij deze op te richten een stichting met de volgende statuten:

Naam en zetel

Artikel 1. 1. De stichting draagt de naam: Stichting Waarborgfonds Motorverkeer.

1.2. Zij heeft haar zetel te Rijswijk.

Doel

Artikel 2. 1. De stichting heeft ten doel in de gevallen genoemd in de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen aan de benadeelden hun schade te vergoeden overeenkomstig het bepaalde in deze wet.

2.2. De stichting beoogt niet het maken van winst.

Duur

Artikel 3. De stichting duurt voor onbepaalde tijd voort.

Geldmiddelen

Artikel 4. De geldmiddelen van de stichting bestaan uit alle wettelijk aan haar toevallende baten.

Artikel 5. 1. De stichting wordt bestuurd door een bestuur bestaande uit een voorzitter en vier leden.

5.2. Twee leden worden benoemd door de te 's-Gravenhage gevestigde vereniging: Nederlandse Vereniging van Automobiellassuradeuren (NVVA), (hierna te noemen: NVVA).

5.3. Twee leden worden benoemd door een vergadering bestaande uit de volgende organisaties:

a. de te Zoetermeer gevestigde vereniging: EVO, Algemene Verladers- en Eigenvervoerorganisatie;

b. de te 's-Gravenhage gevestigde vereniging: de Koninklijke Nederlandse Toeristenbond ANWB;

c. de te 's-Gravenhage gevestigde vereniging: de Koninklijke Nederlandsche Automobiël Club;

d. de te Rijswijk gevestigde vereniging: de Nationale Organisatie voor het Beroepsgoederenvervoer Wegtransport; en

e. de te 's-Gravenhage gevestigde vereniging: de Koninklijke Nederlandse Vereniging van Transport-Ondernemingen.

De in de vorige zin vermelde vijf verenigingen vormen tezamen het Centraal Overleg (hierna ook te noemen: het C.O.).

5.4. De benoeming van de voorzitter vindt plaats door de Ministers van Justitie en van Financiën gezamenlijk op niet-bindende voordracht van de NVVA en het C.O..

De NVVA en het C.O. zullen door de Ministers worden uitgenodigd op een termijn van zes maanden een dergelijke voordracht te doen.

Indien binnen de gestelde termijn geen voordracht is opgemaakt, kunnen de Ministers tot een benoeming overgaan.

5.5. Indien het bestuur niet voltallig is behoudt het niettemin zijn bevoegdheden, onverminderd de verplichting van de Ministers van Justitie en van Financiën onderscheidenlijk de NVVA of het C.O. om zo spoedig mogelijk in de vacature van de voorzitter onderscheidenlijk het bestuurslid te voorzien.

5.6. De benoeming van een bestuurslid geschiedt voor een periode van drie jaar. Een aftredend bestuurslid is terstond herbenoembaar.

5.7. Het bestuurslidmaatschap eindigt:

a. door overlijden;

b. door schriftelijk bedanken;

c. door ontslag door de benoemende organisatie;

d. op de eerste bestuursvergadering na het bereiken van de vijftenzigtjarige leeftijd;

e. aftreden volgens rooster.

5.8. Een besluit van het C.O. als bedoeld in dit artikel wordt genomen met gewone meerderheid van stemmen in een vergadering, ongeacht het aantal aanwezigen.

Vergaderingen

Artikel 6. 1. Het bestuur vergadert ten minste vier keer per jaar en voorts zo dikwijls de voorzitter en/of twee leden dit nodig achten.

6.2. Rechtsgeldige besluiten kunnen, voorzover in deze statuten niet anders is bepaald, slechts worden genomen met gewone meerderheid van stemmen in een vergadering waarin tenminste drie bestuursleden aanwezig zijn.

6.3. Is in deze vergadering het voorgeschreven aantal bestuursleden niet aanwezig dan kan in een volgende vergadering, te houden tussen twee en zes weken na die eerste vergadering, ongeacht het aantal aanwezige bestuursleden, met meerderheid van stemmen een besluit hierover worden genomen.

6.4. Ieder bestuurslid heeft één stem.

6.5. Voorts kunnen buiten vergadering rechtsgeldige besluiten worden genomen, mits schriftelijk, per telex, telefax of telegrafisch en met eenparigheid van stemmen van alle bestuursleden.

6.6. Aan de door de Ministers van Justitie en van Financiën aan te wijzen contactpersonen worden alle bescheiden betreffende de vergadering toegezonden.

Taakverdeling

Artikel 7. Het bestuur kan de onderlinge werkzaamheden in een reglement nader vaststellen, met dien verstande dat de voorzitter in het bijzonder als contactpersoon ten behoeve van de personen bedoeld in artikel 6 lid 6 van deze statuten zal optreden.

Directie

Artikel 8. 1. De stichting kent een directie, bestaande uit één of meer directeuren.

8.2. Het bestuur benoemt en ontslaat een directeur. Het bestuur bepaalt de arbeidsvoorwaarden en de werkzaamheden van de directie en kan zulks bij een reglement vastleggen.

Bestuursbevoegdheid

Artikel 9. Het bestuur is bevoegd tot het aangaan van alle rechtshandelingen, gene uitgezonderd.

De in het Burgerlijk Wetboek voorkomende bevoegdheidsbeperkingen op dit punt gelden derhalve niet.

Vertegenwoordiging

Artikel 10. 1. De stichting wordt in en buiten rechte vertegenwoordigd door twee bestuursleden gezamenlijk.

10.2. het bestuur is bevoegd een directeur een algehele of beperkte volmacht te verlenen.

10.3 In alle gevallen waarin de stichting een tegenstrijdig belang heeft met één of meer bestuursleden, wordt de stichting niettemin op de hiervoor gemelde wijze rechtsgeldig vertegenwoordigd.

Boekjaar en jaarstukken

Artikel 11. 1. Het boekjaar van de stichting is gelijk aan het kalenderjaar.

11.2 het bestuur is verplicht van de vermogenstoestand der stichting zodanige aantekeningen te houden dat daaruit te allen tijde haar rechten en verplichtingen kunnen worden gekend.

11.3 Het bestuur is verplicht jaarlijks binnen zes maanden na afloop van het boekjaar een balans en een staat van baten en lasten op te maken.

Wijziging van de statuten en ontbinding van de stichting

Artikel 12. 1. Het bestuur is slechts na voorafgaande goedkeuring van de Ministers van Justitie en van Financiën bevoegd de statuten te wijzigen of de stichting te ontbinden.

12.2. Een statutenwijziging treedt niet in werking dan nadat hiervan een notariële akte is opgemaakt.

Tenslotte verklaarden de comparanten:

– het eerste boekjaar loopt van haar aanvang af tot het begin van het eerstvolgende kalenderjaar;

– voor de eerste maal worden conform artikel 5 lid 3 tot bestuursleden benoemd:

namens het C.O.:

1. de comparante sub 2, Mevrouw Mr S. M. A. J. den Ouden-Huijgen, voornoemd.
2. de Heer Alfred Reijnders, secretaris van de Koninklijke Nederlandse Vereniging van Transport Ondernemingen, wonende te Roelofarendsveen.

namens de NVVA:

3. de comparant sub 1, de Heer Mr J. Smit, voornoemd.
4. de Heer Mr Frank Robertson, directeur, wonende te 's-Gravenhage.

Verleden te 's-Gravenhage op de datum aan het hoofd van deze minuutakte gemeld.

Na zakelijke opgave van de inhoud van deze akte aan de comparanten, mij, notaris, bekend, hebben deze éénparig verklaard van de inhoud hiervan te hebben kennis genomen en op volledige voorlezing geen prijs te stellen.

Onmiddellijk na beperkte voorlezing is deze akte door de comparanten en mij, notaris, getekend.

(Getekend) J. Smit, S. M. A. J. den Ouden-Huijgen, J. W. Meuter.

Concept Directiereglement

Het bestuur van de te Rijswijk gevestigde stichting: Stichting Waarborgfonds Motorverkeer stelt ter uitvoering van het bepaalde in artikel 8 van de statuten het directiereglement vast als volgt:

1. De directeur heeft in ieder geval tot taak:
 - de dagelijkse leiding van de stichting;
 - het afwikkelen van alle schadeclaims;
 - de uitvoering van de bestuursbesluiten;
 - personeelszaken;
 - het verstrekken van inlichtingen aan het bestuur;
 - het voorbereiden van de jaarlijkse begroting;
 - het voorbereiden van het jaarverslag;
 - het adviseren met betrekking tot de vaststelling van het jaarlijks door de verzekeraars en de staat per motorrijtuig verschuldigde bedrag;
 - het realiseren van verhaal en incasso.
2. De directeur verschafft tweemaandelijks een overzicht aan het bestuur inzake het totaal van de betaalde schadevergoedingen, alsmede het aantal in behandeling zijnde en afgedane zaken.
3. De directeur behoeft de voorafgaande toestemming van het bestuur – schriftelijk in ieder geval voor wat betreft het hierna sub e, f en g gemelde – voor het nemen van besluiten strekkende tot:
 - a. het verkrijgen, vervreemden en bezwaren, zomede het huren en verhuren van onroerende goederen;
 - b. het opnemen en verstrekken van leningen en credieten, anders dan het disponeren en storten per girorekening of bij de bankiers der stichting;
 - c. het stellen van borgtochten en garantiën, voorzover niet vallend onder de normale sub 1. gemelde taakuitoefening;
 - d. het aangaan van dadingen en het voeren van rechtsgedingen, zulks met uitzondering van dadingen en rechtsgedingen vallend onder de normale sub 1. gemelde taakuitoefening, alsmede rechtsgedingen tot het innen van vorderingen en het nemen van conservatoire maatregelen;
 - e. het aanstellen van procuratiehouders en het bepalen van de inhoud hunner volmachten;
 - f. het aanbrengen van belangrijke wijzigingen in de organisatie en formatie van het personeel van het fonds in het algemeen en in het bijzonder het aanstellen en ontslaan van personeel met een jaarsalaris,

hetwelk, indien de werknemer geen andere inkomsten zou hebben, tot heffing van inkomstenbelasting aanleiding zou geven, alsmede het brengen van wijziging in het salaris van zodanig personeel;

g. het verlenen van pensioenrechten en/of het brengen van wijziging in bestaande pensioenrechten;

h. het doen van investeringen en aanschaffingen ten behoeve van de stichting, waarvan het geldelijk belang een door het bestuur nader vast te stellen bedrag te boven gaat;

i. in het algemeen het aangaan van overeenkomsten en het verrichten van handelingen voor de stichting, niet vallend onder de normale sub 1. gemelde taakuitoefening, waarvan het geldelijk belang een door het bestuur nader vast te stellen bedrag te boven gaat.